

विद्योतन (von 1. युत् mit वि simpl. und caus.) 1) adj. *erhellend, erleuchtend* Dhūrtas. 67, 2. — 2) n. *das Blitzen* Çāṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 23.

विद्योतपितव्य (vom caus. von 1. युत् mit वि) adj. *was erhellt —, erleuchtet wird* Praçnop. 4, 8.

विद्योतिन् adj. *erhellend, erleuchtend*: अर्थ° Verz. d. Oxf. H. 1, b, 19.

विद्र n. = किद्र Çabda. im ÇKDr. aus विद्रधि geschlossen.

विद्रय n. Name eines Sāman Ind. St. 3, 236, b.

विद्रय 1) adj. nach Nir. 4, 15 so v. a. विद्र, nach Sā. so v. a. विद्रु, व्यूढ. विद्रये नैवे दुप्रे अर्थके RV. 4, 32, 23. — 2) m. *eine best. Krankheit* (vgl. विद्रधि) AV. 6, 127, 1. s. 9, 8, 20.

विद्रधि (wohl von 1. द्र mit वि) m. (nach AK. f.) *eine Art von gefährlichen Abscessen* (ausserlich und innerlich vorkommend) AK. 2, 6, 7 (विद्रुधि Lois.). H. 471. Suçr. 1, 31, 18. 32, 18. 61, 3. 92, 6. 20. 121, 10. 279, 11. 298, 9. 299, 16. 2, 96, 13. Çārṅg. Sāh. 1, 7, 54. Varāh. Bṛh. 23 (21), 8. Verz. d. B. H. No. 972. 975. Verz. d. Oxf. H. 234, b, 4. 306, a, 28. 32, b, 39. fg. 313, b, 42. 316, b, 5. पित्त° Suçr. 1, 280, 12. 2, 24, 15. कर्ण° WiSe 287. — Vgl. गल° (auch Çārṅg. Sāh. 1, 7, 79. 86), रक्त°.

विद्रधिका (von विद्रधि) f. *ein in Verbindung mit Harnruhr vorkommender Abscess* Suçr. 1, 273, 13. 274, 2. WiSe 362.

विद्रधिनाशन m. *Hyperanthera Moringa* Trik. 2, 4, 10.

विद्रव (von 1. हु mit वि) m. 1) *Flucht* AK. 2, 8, 2, 79. Trik. 2, 8, 59. H. 802. an. 3, 712. Med. v. 31. Hār. 99. सैन्यस्य MBh. 7, 4092. 9, 1644. R. 1, 3, 30 (25 Gorr.). 6, 93, 4. Varāh. Bṛh. S. 34, 13. 47, 25. 94, 9. Rāga-Tar. 8, 1020. — 2) *Entsetzen, Bestürzung* Bhar. Nāṭya. 18, 18. 58. 64. 19, 63. 88. Daçar. 1, 40. fg. 2, 54. 3, 58. 60. Sāh. D. 171. 377. 349. Prātā-par. 22, a, 5. 41, a, 2. — 3) *das Ausfliessen, Schmelzen* ÇKDr. ohne Angabe einer best. Aut. — 4) *Tadel* Çabdar. im ÇKDr. — 5) = धी *Verstand* u. s. w. H. an. Med.

विद्रव m. = विद्रव 1) Çabdarthak. bei Wilson.

विद्रावण (vom caus. von 1. हु mit वि) 1) adj. *in die Flucht jagend*: मदमत्तवारणाचमू° (केशरिन्) Spr. 1772. — 2) m. N. pr. eines Dānava Hariv. 200 (°महामुरा die neuere Ausg.). — 3) n. a) *das in-die-Flucht-Schlagen* Khandom. 129. — b) *das Fliehen*: कंसविद्रावणकरी MBh. 4, 180.

विद्राविन् adj. 1) *fliehend, davonlaufend* MBh. 6, 2299. — 2) wohl zum Schmelzen bringend in वज्रविद्राविणी.

विद्राव्य adj. *in die Flucht zu jagen, zu vertreiben*: वनचारिणः R. 5, 81, 26. अनया मुद्रयापि लुद्रोपद्रवा विद्राव्याः Sarvadarçanas. 29, 17.

विद्रिय s. अ°.

विद्रुनि f. = विद्रव 1) *Flucht* Med. v. 31.

विद्रुधि AK. 2, 6, 2, 7 ed. Lois. fehlerhaft für विद्रधि.

1. विद्रुम (2. वि + द्रुम) 1) *Koralle (ein absonderlicher Baum)* AK. 2, 9, 93. Trik. 2, 9, 30. H. 1066. an. 3, 473. Med. m. 53. nach den Lexicographen masc., welches wir nicht zu belegen vermögen; als neutr. erscheint es MBh. 3, 14222 und Suçr. 2, 328, 13. — MBh. 1, 7943. 2, 1102. 4, 1827. 6, 406. 450. 13, 2873. Hariv. 7880. R. 1, 74, 5. R. Gorr. 2, 12, 32. 4, 41, 57. 5, 19, 12. Suçr. 1, 228; 5. 239, 17. 2, 166, 15. Mārk. 139, 8. Ragh. 13, 13. Kumāras. 1, 45. Rr. 6, 16. Khandom. 80. Varāh. Bṛh. S. 12, 2. 16, 14. 29, 8. 104, 13. Kathās. 70, 117. Verz. d. Oxf. H. 37, b, 8. Buāg. P. 3,

15, 22. 23, 17. fg. 4, 23, 16. 7, 4, 9. 8, 15, 16. Mārk. P. 23, 103. 68, 38. Pāṇ-
kar. 3, 12, 13. °च्छवि Çiva Çiv. — 2) m. = वृत्त H. an. = रत्नवृत्त Med.
— 3) m. *Schoss, Trieb, junger Zweig* Aśājarāla im ÇKDr.; vgl. प्रबाल
(richtiger प्रवाल).

2. विद्रुम (wie eben) adj. *baumlos* MBh. 9, 289. Varāh. Bṛh. S. 12, 2.

1. विद्रुमच्छाय (1. वि + छाया) adj. *korallenfarbig*: अथर् Spr. (II) 1470.

2. विद्रुमच्छाय (2. वि + द्रुम - छाया) adj. *keinen Baumschatten gewäh-
rend*: मरुमार्ग Spr. (II) 1470.

विद्रुमदण्ड *Korallenstock*; davon nom. abstr. °ता f.: (कर्ः) तन्वन्वि-
द्रुमदण्डताम् so v. a. *eine fünfästige Koralle bildend* Kathās. 105, 2.

विद्रुमलता f. 1) *Korallenstock*: विद्रुमलतारक्ताकुलिश्रेणयः (so ist zu
schreiben) शार्ङ्गिणः पाणयः Verz. d. Oxf. H. 141, b, No. 289, Z. 4. — 2)
ein best. wohlriechender Stoff, = नली AK. 2, 4, 4, 17. Aush. 43.

विद्रुमलतिका f. = विद्रुमलता 2) Rāgan. im ÇKDr.

विद्वस् (partic. zu वेद von 1. विद्) 1) adj. = विद्वत् P. 7, 1, 36. Vor.

26, 139. *aufmerkend; wissend, kundig; verständig, kenntnisreich, gelehrt*
AK. 1, 1, 2, 12. 2, 7, 4. 3, 4, 3, 36. 30, 236. H. 341. an. 2, 592 (= ज्ञ, प्राज्ञ,
आत्मविद्). Med. s. 38 (= प्राज्ञ, पण्डित, आत्मविद्). Halā. 1, 99. 2, 177.

RV. 6, 21, 11. 7, 28, 1. अयमिन् नर्याणि विद्वान् 21, 4, 1, 24, 13. 70, 6. विद्वो-
साविद्वुः पृच्छेदविद्वान् 120, 2. व्युनानि 132, 6. 4, 1, 4. अविद्वो ग्राह वि-
द्वेषे कर्तासि 19, 10. 5, 41, 7. कृषो न विद्वो अयुजि स्वयं धुरि 46, 1. 6, 34, 1.

AV. 9, 3, 3. VS. 6, 26. पदेनो विद्वोश्चकारि wissentlich S. 13. AV. 7, 108, 1.
mit gen. AV. 2, 1, 2 (vgl. VS. 32, 9). 33, 3 (vgl. TS. 3, 2, 8, 2). एवं विद्वान्

8, 10, 30. 9, 6, 24. TS. 7, 4, 3, 1. Çat. Br. 1, 5, 1, 6. 10, 6, 1, 10. औत्रिय 14,

9, 2, 15. ब्राह्मण Kauç. 94. M. 1, 97. 103. 2, 1. 3, 51 u. s. w. MBh. 3, 2477.

2988. R. 1, 1, 3. 7, 18. 8, 6. Çāk. 2. Spr. (II) 686. fg. 1940. (I) 2793; 2805.

fgg. 3351. 3353. 4988. 5003. fgg. Varāh. Bṛh. S. 5, 65. 68, 66. Çiva Çiv.
mit acc.: जन्ममृती kennend Buāg. P. 10, 72, 42. mit loc.: आरण्यके be-

wandert in, vertraut mit Verz. d. Oxf. H. 11, b, 1 v. u. in comp. mit dem
obj.: वेदतत्त्वार्थ° M. 3, 96. वेद° 9, 334. 11, 4. 76. MBh. 1, 2025. 3, 17205.

5, 6054. R. Gorr. 2, 17, 4. 24, 17. 6, 96, 10. Pāṇkar. 1, 1, 64. सर्वार्थ° R. 4,

4, 20. विश्व° Verz. d. Oxf. H. 11, b, 3 v. u. दिव्यास्त्र° MBh. 3, 1427. श-
स्त्रास्त्र° R. 2, 27, 3. R. Gorr. 2, 64, 13. Ragh. 16, 81. तुलाधारण° Jāṇ.

2, 100. अतदीय° dessen Mannheit nicht kennend Buāg. P. 6, 17, 10. Un-
regelmässige Formen im Epos: दिव्यास्त्रविद्वेषौ nom. du. MBh. 4, 1847.

विद्वेषस् nom. pl. 3, 15850. वेद° 12958. Varāh. Bṛh. S. 16, 24. अद्यात्म°
MBh. 3, 13966. सर्वस्त्र° 8284. ब्रह्म° 12, 10397. f. विद्वेषी Vor. 4, 12.

compar. विद्वेष्टर् RV. 2, 3, 7. 16, 4. 4, 7, 8. 6, 13, 10. 7, 16, 9. 10, 70, 7.

compar. f. विद्वतरा, विद्वेषीतरा und विद्वपितरा Vor. 7, 49. superl. वि-
द्वतम als Beiw. Çiva's Çiv. — 2) m. N. pr. eines Brahmanen Hariv.

1263. — Vgl. अ° (auch Spr. (II) 686. fgg. (I) 2807), अनेवं°, एवं°, ब्रह्म°.

विद्वज्जन (विद्वस् + जन) m. *ein kenntnisreicher —, ein gelehrter Mann*
Spr. 1031. 1123. 2291. 2806.

विद्वता (von विद्वस्) f. *Gelehrsamkeit* Hariv. 8760. Spr. (II) 1011. (I)
1802. Rāga-Tar. 4, 493.

विद्वन्न (wie eben) n. dass. Spr. 2804.

विद्वन्मण्डन (विद्वस् + मण) n. Titel einer Schrift Hall 132. 154.

विद्वन्मनोरञ्जिनी f. Titel eines Commentars zum Vedāntasāra Gild.